

[Socialministeren.]

jo, at det ærede Medlem, som er i Besiddelse af megen Humor, naar han tilfældigvis ikke er anbragt paa denne Talerstol, ikke alene vil smile, men sammen med mig vil le højt, naar han nu hører den sidste Forklaring paa hans Passivitet paa dette Omraade i en Artikel i nogle Venstreblade, der i saa Henseende stadfæster den gamle Sandhed, at Frænde er Frænde er værst. Det er kun et kort Citat, men det er saa pudsigt, at jeg ikke nævner at forholde Tingets ærede Medlemmer det. Citatet er fra „Sorø Amtstidende“ fra 22. September i Aar og lyder saaledes:

„Det er først og fremmest sin uforkammede Dygtighed (for at bruge en Modstanders Udtryk), Dr. Krag kan tilskrive sin politiske Løbebane. I den nuværende danske Rigsdag har han ikke sin jævnbyrdige i denne Retning. Vort parlamentariske Liv har større Talere, men ikke en tilsvarende Arbejdskraft. Med legende Lethed tumler han de mest indviklede Sager, og naar han ikke naaede at faa udarbejdet den paatænkte Forenkling af vor komplicerede Sociallovgivning, som Hr. Steincke nu er gaaet i Gang med, skyldes det rimeligvis i nogen Grad, at det indviklede i det nuværende System ikke har generet ham selv nævneværdigt, hvorfor han mere har hæftet sig ved denne Lovgivnings Indhold end dens Former.“

Den Art forstyrrede Barnepjat byder altsaa ansete Venstreblade deres Læsere, naar det gælder om at lobhudle det ærede Medlem eller dække over hans Efterladenhedssynder, for at bruge hans eget Udtryk. Og hvorfor tale saa haanligt om, at jeg jo selv venter, at Socialreformen som den stolte Fregat skal bringe mit Navn ud til Berømmelsens Land for al Fremtid? Hvis den Art haanende Udtalelser ikke var fremsat af en saa betydelig og saa idealistisk Karakter som det ærede Medlem, men af en almindelig Bedsteborger — ja, saa vilde man trække paa Skulderen og konstatere den sædvanlige Misundelse som Ledemotiv, men det ærede Medlem er jo i Kraft af sit Format hævet over enhver Mistanke i saa Henseende. Den er desuden latterlig af den Grund, at netop det ærede Medlem jo er sikker paa, at den Berømmelse, der overhovedet maatte fremkomme i Tilfælde af en Gennemførelse af Socialreformen, vil tilfalde ham og ikke mig, i hvert Fald i alle de Kredse, hvor han sætter Pris paa at høste Berømmelsen. Thi den Dag, Socialreformen er vedtaget

ved det ærede Medlem Hr. Krags Medvirken, da er han knippelsikker paa at se Landets største og mest udbredte Presse udenfor Hovedstaden skrive omtrent som saa: Ved Hjælp af Dr. Krags uforkammede Dygtighed og enestaaende Arbejdskraft er det endelig lykkedes at faa en virkelig Socialreform ud af det dilettantiske Miskmask, som Socialministeren i sin Tid afleverede til den undrende Rigsdag. Hvor lykkeligt for Nationen, at Venstre altid har de rette Mænd til den rette Tid til at bjærge den evneløse Regerings Plimsollere i Land!

Jeg beklager, at det ærede Medlem har fundet det rigtigt eller naturligt at indlede Samarbejdet med mig om en social Reform med denne Form og med en saa affejende Overlegenhed, som aldeles ikke passer til Situationen eller Opgavens Alvor. Og jeg beklager ikke mindst overfor det ærede Medlem, at jeg nødes til at tale som i Dag, men det er for længe siden, han var Skolemester, til, at der er nogen Grund for ham til at optræde, som han har gjort, i en Sag som denne, hvori jeg for længst har taget Eksamen. Belært af Talen forleden vil jeg alligevel i al Venskabelighed raade det ærede Medlem til at benytte Mellemtiden indtil første Behandling af Socialreformen til ikke alene at sætte sig ind i denne, men tillige at faa denne Overlegenhed og efter min Mening urimelige Overlegenhed, der utvivlsomt skyldes fortrængte Komplekser i Underbevidstheden, kureret ved et lille Studium af Freud eller en praktisk Behandling hos Dr. Næsgaard, saaledes at vi til første Behandling kan mødes til en rent saglig Forhandling alene med det Formaal at naa til et godt Resultat. Det er mit Ønske, og det er i Virkeligheden den eneste Opgave, der foreligger med Hensyn til Socialreformen, og trods alle tidligere Angreb paa det ærede Medlem har jeg alligevel den Tro til ham, at han efter hele sin Indsigt og sin Indstilling vil være langt bedre i Overensstemmelse med det bedste i sig selv, hvis han paa dette Omraade optræder som Hjælper i Stedet for at agere reaktionær.

I øvrigt vil jeg finde det urigtigt og uheldigt i dette Øjeblik, et Par Uger før de af det ærede Medlem rejste Problemer ganske af sig selv kommer til Behandling, at begynde med en Imødegaelse af hans mange Udtalelser om Socialreformen og om den nuværende Sociallovgivning. Jeg vil gerne skænke ham alt dette i Øjeblikket, derunder hans venlige Omsorg for at skildre, hvorledes den snedige Finansmini-